

Katoški

UREDNIŠTVO IN UPRAVA :

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel 3177

PODUREDNIŠTVO :

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250

Letna naročnina L. 2.500

Letna inozemstvo L. 3.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XX. - Štev. 13 (993)

Gorica - četrtek, 28. marca 1968 - Trst

Posamezna številka L 50

Knjiga o božjem kraljestvu na zemlji NA POLJSKEM REŽIM ZATEGUJE VAJETI

Pred božičnimi prazniki je v Ljubljani izšla izredno koristna knjiga z naslovom 'Malo sveto pismo'. Naslov pove, da gre za sveto pismo v skrajšani obliki. Izbor svetopisemskih tekstov, uvod in pripombe je pripravil profesor sv. pisma na ljubljanski bogoslovni fakulteti dr. Jakob Aleksič. V predgovoru prof. Aleksič pove, da je vodilna misel svetega pisma resnica o božjem kraljestvu. Jezus Kristus je z oznako o božjem kraljestvu svoje odrešitveno delo na zemlji začel in končal.

KAJ JE BOŽJE KRALJESTVO?

Božje kraljestvo je izpolnjevanje božje odrešitvene načrta. To kraljestvo sije ljudem iz Kristusove besede, njegovih dejanj in njegove navzočnosti, to je, razodeva se nam predvsem v osebi Jezusa Kristusa, božjega Sina in Sina človekovega, ki je prišel, da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge.

Beseda o božjem kraljestvu naša razmišljanja o smislu vsega dogajanja, začetu in koncu. Misleči človek mora meti neko predstavo o zgodovini, da lahko usmeri svoje korake v prihodnost, ki je pred njim odpirana, a je zavita v sonaraku. Drugi vatiškanski cerkveni zbor katemu pripominja, da je Cerkev bila že od začetka sveta napovedana v predpodbah, čudovito pripravljena v zgodovini izraelskega ljudstva in v stari zavesti, ustanovljena v poslednjih časih in razglašena z izljudjem Svetega Duha. Od svojega Ustanovitelj je prejel poslanstvo, da označuje ter vzpostavlja Kristusovo in božje kraljestvo med vsemi narodi. Ona sama je kal in začetek tega kraljestva, in ob koncu vekov bo dosegla dovršitev v polveličanju.

To je podoba o skrivnosti božjega kraljestva, ki se dviga iz celote svetega pisma in zajema vso zgodovino, njen začetek in njeno dovršitev.

Zaradi tega drugi vatiškanski koncil močno in na poseben način spodbuja vse krščanske vernike, naj si s pogostnim branjem božjega pisma prisvojijo vzvišeno spoznanje Jezusa Kristusa. Obenem jih opozarja, da je treba sveto pismo brati in razlagati v istem duhu, kakor je napisano in upoštevati vsebino ter enotnost celotnega svetega pisma.

Te smernice drugega vatiškega koncila so bile vodilo pri izboru svetopisemskih besedil za to 'Malo sveto pismo'. Njegov namen je osvetliti v strnjeni in pregledni obliki celotno zgodovino odrešenja in z božjo besedo utemeljiti, da je sveto pismo knjiga razodetja o božjem kraljestvu in knjiga človeške usode obenem.

V ta namen se izbor svetopisemskih tekstov izvršča, v skladu z zgodovinsko zapovrstjo božjega razodetja, v tri skupine:

- Priloga božje kraljestvo v stari zavesti, ki se je vršila od stvarjenja sveta in prvih ljudi do časa Kristusovega rojstva.
- Prihod božjega kraljestva po Sinu božjem in našem Odrešeniku Jezusu Kristusu.
- Rast in širjenje božjega kraljestva od izljudja Svetega Duha dalje po apostolih in božjem ljudstvu nove zaveze v Cerkvi — do konca vekov.

POMEN BRANJA SVETEGA PISMA

O tem se drugi vatiškanski koncil takole izraža: »Cerkev deli vernikom posebno v svetem bogoslužju, z božje mize dvojno hrano, kruh božje besede in presveto Kristusovo telo. Zato oboje globoko spoštuje. Sveto pismo ima skupaj s svetim izročilom za vrhovno pravilo svoje vere; to mora hraniti in voditi krščansko vero.« V božji besedi je namreč toliko moč, da najde Cerkev v njej podporo in življenjsko silo, sinovi Cerkve trdnost v veri, duše hrano, duhovno življenje pa čist in trajen vir.

Sveto pismo berimo tako spoštljivo, kakor ga poslušamo v cerkvi, ko stoje poslušamo evangelij. Koncil pa naroča zraven tudi to, da mora branje svetega pisma spremljati molitev, da tako nastane

dialog med Bogom in človekom. V svetem pismu nam govori Bog, v molitvi govorimo mi Bogu.

ZASNOVA MALEGA SVETEGA PISMA

Knjiga je zasnovana takole: Najdaljši je prvi del, ki govori o pripravi na božje kraljestvo. Izbrana so najvažnejša besedila svetega pisma, ki opisujejo stvarjenje in življenje prvih ljudi na zemlji. Obširno je prikazano, kako je Bog poklical Abrahama in ga določil za očeta izvoljenega ljudstva. Naslednji teksti slikajo življenje Izraelcev v Egiptu, njihovo rešitev, prihod v obljubljeni deželi, življenje in delo prvih kraljev: Savla, Davida in Salomona. Nato je naslikan propad judovskega kraljestva, življenje v babilonski sužnosti, vrnitev iz te sužnosti. Prikazano je delovanje prerokov, njihove najvažnejše napovedi.

Drugi del je posvečen prihodu božjega kraljestva. Kristusovo življenje in delovanje je predloženo v tekoči obliki. Iz vseh štirih evangelijskih je sestavljen Malega svetega pisma izbral najznačilnejše tekste. Pod posebnim poglavjem je zbral Jezusove govore in prilike, ki kažejo duh njegovega kraljestva.

Zadnji del prikazuje rast in širjenje božjega kraljestva po Jezusovem vnebohodu. Kljub temu, da je v Malem svetem pismu le del besedila iz celotnega svetega pisma, predstavlja zaključeno celoto, ker je prof. Aleksič poskrbel za primerne uvode, za razlago in za kratko povezavo med posameznimi deli svetega pisma.

Knjiga je tiskana na dobrem papirju in ima skoraj 400 strani. Format je majhen, zunanja oprema lična. Cena je nizka, saj stane v lirah vezan izvod komaj 500 lir. Natisnili so jo v 50.000 izvodih. Malo sveto pismo zares toplo priporočamo. Naj ne bo slovenske krščanske družine, ki ne bi imela te izredno koristne knjige!

STANKO ZORKO

Izvajanje koncilskih smernic v ZDA

85 % vseh nadškofij in škofij v ZDA ima že duhovniške svete, ki jih je nasvetoval drugi vatiškanski vesoljni cerkveni zbor. V 41 ameriških nadškofijah in škofijah poslujejo tudi pastoralni sveti, ki jih je prav tako nasvetoval zadnji koncil.

Novotny je podal ostavko

Predsednik češkoslovaške republike Antonín Novotný je prejšnji petek, 22. marca odstopil »iz zdravstvenih razlogov in z namenom, da pomaga razvoju socialistične družbe«. Končal se je tako proces, ki se je pričel lanskega decembra, ko se je bila v češkoslovaški partiji ustvarila nova večina, ki je posavila na vodstvo komunistične stranke Slovaka Dubček, Novotnýju pa pustila le še predsedstvo republike. Zaman je posredoval sam Brežnjevič, ki je bil prihiten iz Moskve; Novotnýja se ni dalo več rešiti. Kampanja za njegov odstop tudi s predsedniškega mesta je postajala vedno bolj glasna in odločna. Končni udarec pa je Novotnýju zadal njegov miljenček general Sejna, ki je z njegovim blagoslovom pobegnil v ZDA ter ponesel s seboj vojaške tajne. Pa je Novotný še vedno upal, da se bo položaj obrnil v njegovo korist. Zanašal se je na podporo delavskih kadrov v partiji, a ta je izostala. Ko je spoznal, da mu listi nočejo več objavljati njegovih izjav in da mu zadnje dni tudi po radiu in televiziji niso pustili več govoriti, je klonil pritisku.

Novotný je sedaj star 63 let ter se je rodil v revni delavski družini. Že leta 1921 se je vključil v KP. Leta 1935 je zastopal češkoslovaško partijo na sedmem kongresu Komintern v Moskvi. Nemci so ga leta 1941 zaprli in poslali v zloglasno taborišče Mathausen, kjer je ostal do kon-

Jeseni leta 1956 je bilo na Poljskem politično vzdušje zelo razburkano. Tedanji oblastniki so bili krepko na stalinističnih pozicijah, sedanjí tajnik komunistične poljske partije Gomulka v nemilosti, nadškof in primas Poljske Štefan Wyszyński pa v zaporu. Obrambni minister je bil sovjetski maršal Rokosovski.

Vse je kazalo, da bo prišlo do vseljidskega upora kot se je to nekaj tednov kasneje zgodilo na

Krvavi spopad ob Jordanu

Izraelske čete so prejšnji četrtek, 21. marca izvedle množični napad na oporišče arabskih gverilcev na vzhodni strani reke Jordana, ki že nekaj časa in v vedno večjem obsegu izvajajo sabotažna dejanja na ozemlju, ki ga imajo zasedena izraelske čete. Napad je trajal dvanajst ur ter so ga izraelske čete izvršile ob podpori bombnikov ter topniškega ognja. Cilj napada je bilo mesto Karameh 5 km proč od jordskega obrežja na ozemlju jordske države. V tem mestecu so se zadnje čase zadrževali člani teroristične arabske organizacije »El Fataha«.

Izraelci so napadli na 65 km dolgi fronti s 15.000 vojaki ter prodrli do 10 km globoko v sovražno ozemlje. Tekom svoje akcije so pobili 150 teroristov, nekaj desetini ujeli, jordski vojski pa, ki je posredovala, uničili 30 oklopnih voz. Sami so imeli 21 mrtvih ter 70 ranjenih.

Očividno se Izraelci še vedno držijo starozaveznega svetopisemskega načela »Zob za zob«, toda vprašanje je, če je tako načelo modro na daljšo dobo ter v razmerah, kot jih je ustvarila izraelsko-arabska vojna preteklo leto.

Varnostni svet OZN je v New Yorku ta spopad soglasno obsojal ter izrazil obžalovanje »spricho izzivanj katere koli strani, zaradi katerih je bila prekoračena črta premirja«.

Medtem ko so arabski državniki zadnje resolucijo Varnostnega sveta z odobravanjem pozdravili, so jo pa izraelski predstavniki zavrnil, češ da se Izraelci ne branijo, ko izvajajo napade na Jordanijo in da je taka samoobramba v skladu z ustanovno listino OZN.

Po povratku v domovino je leta 1946 postal član centralnega komiteja partije, leta 1953 prvi tajnik partije, leta 1957 pa po smrti predsednika republike Zapotokega še poglavar države. Bil je ves čas pristaš stalinističnih nazorov in nasprotnik vsake demokratizacije tudi znotraj partije.

Poleg Sovjetske zveze so spremembe v Češkoslovaški najbolj vznemirile Walterja Ulbrichta v Vzhodni Nemčiji, kjer še vedno vlada po preizkušenih stalinističnih metodah. V strahu, da ne bi iskra svobode, čeprav šele na začetku, preskočila tudi na njegovo državo, je Ulbricht dosegel naglo sklicanje komunističnih vodnikov vzhodneevropskih držav v mestu Dresden. Poleg Nemcev, Čehoslovakov in Sovjetov so bili navzoči še poljski, madžarski in poljski predstavniki. Konferenca je trajala polnih dvanajst ur. V ospredju zanimanja je bil Slovak Dubček, ki je imel težko nalogo pomiriti sobesednike, da odstavitev Novotnýja in večja liberalizacija življenja še ne pomenita odklon od komunizma ali izstop iz vojaškega varšavskega pakta. Baje so dali Sovjeti vedeti, da bi vsak tak poizkus pripeljal do posredovanja sovjetskih čet, ki so zbrane na poljsko-češki in na nemško-češki meji. Njihovo stanje pripravljenoost naj bi Dubček opozorilo, da Sovjetska zveza ni voljna, da bi se ponovili krvavi dogodki na Madžarskem leta 1956.

Madžarskem. Toda Hruščev ni hotel prenapenjati loka. Odpoklical je Rokosovskega, oblast izročil Gomulki, ta pa je izpustil Wyszynskega na svobodo in se z njim dogovoril, da bosta skupno vplivala na Poljake, da ne pride do kakega upora in z njim združenega prelivanja krvi. Gomulka je tedaj Cerkvi priznal kar precej pravic.

Ko pa je svojo oblast postopno utrdil, je hotel te pravice Cerkvi zopet odvzeti. To je privedlo do skoraj odprtega boja med Cerkvijo in komunističnim režimom, ki še vedno traja. Pod vplivom tega boja se je Gomulka vedno bolj začel naslanjati na Moskvo ter postal zadnje čase njen zanesljiv in zvest sodelavec v komunističnem bloku in v mednarodni politiki.

Poljaki s to smerjo niso zadovoljni; prišlo je do javnih izrazov negodovanja in močne kritike. Gomulka je zato priostiril cenzuro nad časopisjem in knjigami. To je spet dvignilo burjo med razumniki, zlasti med pisatelji. Neprestan trenje med režimom in kulturniki je ustvarilo trajno napetost, ki si ob vsaki priložnosti daje duška. Zadnja taka priložnost so bile predstave klasične proticaristične drame največjega poljskega pesnika Adama Mickiewicza (1798-1855) »Dziady« (Dedi). Konec januarja je bila ta drama nepričakovano odstavljena z odra varšavskega gledališča.

PESNIK PROTIRUSKEGA RAZPOLOŽENJA

Drama »Dziady« sodi med redno čtivo poljskih šolarjev in njenega avtorja Mickiewicza obožujejo Poljaki nič manj kot mi našega Prešerna, saj jim prav tako pomeni vrh klasične domače poezije. Oba pesnika sta bila sinova nesvobodnih narodov. Slovenci so ob Prešernovem rojstvu že več kot tisoč let trpeli pod nemško oblastjo, Poljake pa so si tri leta pred Mickiewiczem rojstvom razdelile sosednje velesile carska Rusija, nemška Prusija in Avstrija. Poljska je bila leta 1795 zbrisana z evropskega zemljevida in je kljub raznim vstajam — najbolj slovita je tista iz leta 1830 — šele ob koncu prve svetovne vojne ponovno kot država oživela.

Tri leta po narodni katastrofi se je rodil Adam Mickiewicz v nekdanji poljski Litvi. Studiral je v Vilni, objavil tam prve pesmi, postal profesor književnosti v Kovnu, po vstaji leta 1830 se je pa umaknil v Pariz, kjer je izdal tretji del »Dedov«, ustanovil revolucionarni časopis, šel nato v Italijo in tam organiziral poljsko legijo, zaven pa še napisal svoje poglavito delo, roman v stihih »Pan Tadeusz« - Gospod Tadej (1834), v katerem je ostro nastopil zoper samovoljo ruskega carja. Vsa njegova dela so prežeta globoke religioznosti, kar sedaj na Poljskem označujejo (kot tudi zvesti posnemovalci drugod v socialističnih državah) z besedo »misticizem«. Leta 1855 je odpotoval Mickiewicz na Balkan, da tam ustanovi poljsko legijo, ki naj bi pomagala Turkom v vojni z Rusijo. V Carigradu pa je zbolel za kolero in umrl. Pokopali so ga najprej v Parizu, nato pa njegove posmrtno ostanke leta 1890 prepeljali v Krakov in ga položili poleg narodnih junakov v grobnico poljskih kraljev.

Premiera takega dela kot so »Dedi«, v kateri pridejo do izraza kot ljubezen in izdaja, Poljska ali Rusija, biti ali ne biti, je bila za

protisovjetsko razpoložene Poljake izredna prilika, da si dajo duška zoper zasovraženi komunistični režim. Publikacija je bila nad dramo neizmerno navdušena in je v dvorani zmeraj navdušeno ploskala, kadar je prišlo na odru do kakega izpada zoper Ruse.

Razumljivo, da Gomulkov režim te vrste demonstracij proti Moskvi in sebi ni mogel več prenašati ter je predvajan »Dedov« enostavno prepovedal. Med zadnje predstavo so študentje klicali, naj živi Poljska in proč s cenzuro, nato pa sli demonstrirali pred Mickiewiczev spomenik in položili predenj venec. Oblast je odločno nastopila in dva visokošolca sta bila izključena z univerze. To je rodilo nove študentske nastope. Demonstracije so se raztegnile z univerzitetnih tal na varšavske ulice, nato še na univerze v Krakovu, Lublinu in Poznanju, študentje so postavili zahtevo, da se izključena visokošolca znova sprejme na univerzo, časopisje pa naj objavi njih resolucijo, v kateri pojasnjujejo svoje stališče in vzroke demonstracij.

REŽIM JE UDARIL S TRDO ROKO

Na te zahteve je vlada odgovorila tako, da je dala aretirati 1208 oseb, med njimi 367 študentov. 124 od teh so že izpustili. 47 dijakov so predali sodnikom za prekrške. V demonstracijah je bilo ranjenih 43 delavcev, ki so proti študentom podpirali vlado ter 103 policijski uslužbenci. Koliko je bilo poškodovanih med visokošolci, vladni krogi niso hoteli objaviti. Odpuščeni so bili trije visoki ministrski uradniki, ker so bili njihovi sinovi med vodniki demonstracij. Vladno časopisje je demonstracije pripisalo Judom in tistim Poljakom, ki so naklonjeni Izraelu ter zagovarjajo spravo z Zahodno Nemčijo.

Tajnik poljske KP Vladimir Gomulka je sprva previdno molčal, ko pa se je val demonstracij pogel, je o njih spregovoril na posebnem zborovanju v Varšavi, ki se ga je udeležilo tri tisoč oseb.

Dejal je, da je prejel študentsko resolucijo, katera vsebuje »pravilne in nepravilne stvari«. O njih se bo s študenti razgovoril neposredno, preko tiska in na druge načine s treznim preudarkom. Obravnavali bodo in pojasnili vprašanja kot so demokratizacija, svoboda besede, ustava, svoboda združevanja in podobno. Demonstracije je ocenil kot sad majhnega kroga protisovjetskih osebnosti in reaktivnih različnih barv, zlasti nekaterih pisateljev, ki da zganjajo nad poljsko kulturo »škandalozno diktaturo ignorantov«. Tiste, ki hočejo na Poljskem likvidirati socializem, je označil za sovražnike poljskega naroda, češ da le Sovjetska zveza lahko Poljski zajamči meje in njene narodnostne interese.

Seveda ogromni večini Poljakov v danih razmerah ni prav nič všeč, da Gomulka nateguje vajeti in jim omejuje že itak pičlo svobodo prav v trenutku, ko ji rdeči oblastniki v Pragi te dni za komunistične pojme kar na široko odpirajo vrata. Študentsko vrenje na Poljskem trenutno za Gomulko še ni nevarno, toda nihče ne more reči, da še ne bo postalo. Stalinizem kot sistem se je pač preživel in s tem bodo morali v bodoče vsi komunistični oblastniki računati.

Koroški Slovenci Seminar za slovenske šolnike

med zadnjima vojnama

Na peto predavanje iz cikla o sodobni slovenski zgodovini v okviru SKAD-a je prejšnji četrtek prišel izreden gost, namreč koroški rojak prof. dr. Valentin Inzko, nadzornik Slovenske gimnazije v Celovcu in predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev. Za predavanje je vladalo veliko zanimanje, saj smo goriški Slovenci tesno povezani s svojimi koroškimi brati, še posebej v isti usodi narodne manjšine. Tako je predavatelj v uvodu spomnil na dolgoletne prisilne stike med kulturniki Koroške in Goriške ter na uspeša gostovanja posameznih skupin tu in tam. V začetku svojega predavanja je dr. Inzko prikazal splošni politični položaj v prvi avstrijski republiki, v kateri so se oglašale močne težnje po združitvi z Nemčijo, nato pa kasnejši razvoj vse do priključitve k Hitlerjevi Nemčiji. Težka je bila usoda Slovencev, ki jih je prizadel plebiscit in določil koroškim Slovincem avstrijsko državno pripadnost.

Koroški Slovenci so imeli že od začetka nove avstrijske republike po prvi vojni razne pravne temelje, na katerih so zahtevali svojo zaščito: 29. člen Državnega temeljnega zakona, manjšinsko zaščito saintgermanske pogodbe ter še odloke prosvetnega ministrstva in deželne šolske oblasti. Leta 1927 so nemške stranke na Koroškem predložile v razpravo deželnemu zboru zakon o kulturni avtonomiji koroških Slovencev. Po nemškem predlogu naj bi bil podlaga za to slovenski narodni kataster. Kljub temu, da naj bi se vpisali v tak kataster le zavedni Slovenci, so koroški Slovenci bili pripravljeno pristati na tak kataster, osnovan na subjektivnem vpisu, ako bi ostal v slovenskih rokah. Pogajanja pa so se razbila in zadeva ni bila rešena. Leta 1934 so koroški Slovenci po župniku Starcu in dr. Tischlerju začeli pogajanja s Krščansko socialno stranko. Pogajanja so v začetku dobro obetala, stanje se je znatno izboljšalo pod kanclerjem dr. Schuschnigom, vendar je nemški pritisk onemogočil znatnejše izboljšanje narodnostnih prilik, ki so ga skušali doseči koroški Slovenci kot lojalni državljani prve avstrijske republike.

Pa še nekaj podatkov. Razna ljudska štetja so dala 34.000 Slovencev, medtem ko so jih Slovenci našli nad 70.000. V deželnem zboru so imeli koroški Slovenci med obema vojnama dva zastopnika ter so pri volitvah dosegli skoraj 10.000 glasov. Tudi prosvetno življenje je bilo močno razgibano, saj je obsegalo nad 50 izobraževalnih društev.

Dr. Inzko je svoja izvajanja zaključil z upanjem v vsestranski razvoj slovenskega življa na Koroškem.

Sledila je zanimiva debata, v kateri je predavatelj na kratko orisal še povojni položaj koroških Slovencev, zlasti po Državni pogodbi iz leta 1955, v kateri so mednarodno zaščitene pravice slovenske manjšine na Koroškem in hrvaške na Gradščanskem. Posebno važna je za narodno in kulturno rast Slovencev ustanovitev Slovenske gimnazije v Celovcu, ki šteje zdaj nad 400 dijakov. Pri šolskem vprašanju je, kakor že med predavanjem, dr. Inzko posebej orisal delovanje dvojezičnih šol ter še pred njimi utrakvističnih šol (v katerih je bila slovenščina le pomožno sredstvo za učenje nemščine). Dr. Inzko se je tudi dotaknil stikov s Slovenijo in se zanje zavzel, seveda ob potrebnih ideološki neodvisnosti. O samostojnem slovenskem nastopu na volitvah pa je predavatelj dejal, da predstavijo koroški Slovenci svoje liste tam oz. takrat, ko je to možno.

Predavanje dr. Inzka je seznanilo goriško občinstvo, zlasti številno izobraženstvo z vsestranskim položajem koroških Slovencev. S tem je imela še posebej študirajoča mladina izredno priliko spoznati dejansko problematiko slovenske narodne manjšine v Avstriji.

Spectator

Bitka za Bohinjsko jezero

Bohinjsko jezero je z zakonom zaščiten; z drugo besedo: pravni odlok določa, kje se sme ob njem graditi in kako. Praktično se kake skromne hišice ob njem sploh ne da postaviti, zakaj tistim, ki gradnje dovoljujejo, je vselej pri roki izgovor o »zaščiteni obali Bohinjskega jezera«.

Toda ko pride nekdo, ki ima milijarde in začne govoriti o deviznih prelivih ter o nočnem življenju, ki da ga nujno potrebujejo »petični inozemski gostje«, tedaj urbanisti in občinski očetje uslužno ukrijevijo hrbet in rečejo: Kar izvolite! Izberite si najlepši teren! Tudi Bohinj mora priti do nebotičnika, ki naj stoji zraven cerkve sv. Janeza tik ob jezeru, da bodo tuji lahko igrali na ruleto in prisostvovali slačenju bolj ali manj propalih ženščin.

V slovenskem tisku je te dni veliko pisanja o tem, zgražanja in protestov. Tako beremo v »Tedenski tribuni« od 20. marca: »Aprila naj bi se v neposredni bližini Janezove cerkve zasadila prva lopata za novi enajstnadstropni hotel, ki ga bo financiral gostinsko podjetje "Lev" iz Ljubljane. Medtem ko se razburja slovenska javnost, medtem ko je tudi republiški

V ponedeljek, 25. marca se je pričel v Trstu že dvakrat preloženi šestdnevni seminar za učitelje in profesorje slovenskih šol na Tržaškem, slavnostno pa je bil odprt to sredo ob 11. uri. Delo v seminarju je potekalo dopoldne in popoldne s predavanji in vajami. Program seminarja je naslednji:

25. marca prof. Karel Kalan: »Metode pouka petja v srednji in osnovni šoli«. — 26. marca prof. Dušan Kompare: »Aktivne učne metode pri pouku zemljepisja«. — 27. marca dr. Breda Pogorelec: »Pokrajinske značilnosti in slovenski knjižni jezik. Funkcionalne zvrsti v slovenskem knjižnem jeziku. Tržaške jezikovne posebnosti v skladnji«. — 28. marca dr. Iva Segula: »Razvoj mlade osebnosti«; dr. Špelca Copič (za dijake): »Slovska likovna umetnost od impresionizma dalje«; prof. Marija Lipužič: »Kako ravnamo z razvojno motenimi otrokom«. — 29. marca dr. Franc Zadavec: »Poezija Otona Župančiča«; profesor Stane Mihelič: »Vzgojno izobraževalni pomen domačega branja in metode dela pri navajanju dijakov na branje«. — 30. marca dr. Boris Paternù: »Prešernov Sonetni venec in Jenkovi Obrazi. Nastanek in razvoj dveh poznih struktur v slovenski književnosti 19. stoletja«; prof. Stanek Kotnik: »Kako organiziramo branje učencev«.

Predavanja so bila skrbno pripravljena. Ugledni pedagogi iz Slovenije so se potrudili, da bi v največji meri približali vzgojno in učno problematiko našim šolnikom ter tako izpolnili vrzeli pedagoškega in didaktičnega značaja, ki jih ne manjka na naših slovenskih šolah.

S TRŽAŠKEGA

Pojasnilo jugoslovanskega konzula v Trstu

V naši letošnji 11. številki z dne 11. marca smo v članku »Izjava slovenske vlade o zaščiti naše manjšine« omenili, da je po poročilu beneškega dnevnika »Gazzettino« jugoslovanski generalni konzul v Trstu inž. Marjan Tepina med svojim nedavnim obiskom pri goriškem nadškofu izjavil, da je slovenska manjšina na tem področju deležna vzornega ravnanja. Mi smo dodali, da če je »Gazzettino« točno poročal, potem to pomeni, da gospod konzul ni dovoljno poučen o dejanskem položaju slovenske manjšine v Italiji.

Na to našo pripombo je postal inž. Marjan Tepina našemu listu pojasnilo, ki ga radi objavljamo, saj nam razkriva avtentično stališče jugoslovanskega predstavnika v Trstu. Glasi pa se:

»Moram Vas obvestiti, da med mojim obiskom pri goriškem nadškofu ni bilo govora o položaju Slovencev v goriški pokrajini, marveč le o odnošajih med sosednjimi mesti in deželami, ki sva jih obo ocenila kot dobre. Novinar »Primorskega dnevnika«, ki smo ga pooblastili, da o obisku informira tudi druge časopise, letem ni dal poročila, kakršnega povzemate po »Gazzettinu«. »Gazzettino« je v tem primeru ravnal proti dobrim običajem v novinarskih krogih. Končno menim, da se kaj lahko samo od sebe razume, da take izjave nisem mogel dati.«

»Rokovnjači« na Tržaškem

Opčine, Bazovica in Dolina so imele priliko, da so preteklo nedeljo spoznale vesele fante iz Ljubljane, ki so si nadeli ime »Rokovnjači«. Izbrali so si to ime, ki sicer malo čudno zveni (g. župnik v Dolini je pomiril ljudi, češ da niso prav nič nevarni in da nimajo nič kaj opraviti z »mafio«, pa je v slovenski literaturi zelo popularno, saj spominja na dobo, ko so se nekateri izobčenci iz družbe spoprijemali s krajevnimi oblastmi na taktarnem Kranjskem.

V vseh treh krajih so bile dvorane polne, čeprav je bila nedelja izredno sončna. Občinstvo je bilo navdušeno nad lepim izvajanjem in nad prisrčnimi humorističnimi točkami. Narodnozabavni ansambel obstaja komaj pol leta in si je že zaslužil ime odličnega ansambla, ki se mirno lahko kosa z drugimi velikimi narodnimi ansambli v Sloveniji, čeprav ga sestavljajo zelo mladi ljudje.

Prepričani smo, da se bodo kmalu spet vrnili na Tržaško in tudi v mesto Trst. Prav gotovo jih bomo odslej pogosto slišali na naših prireditvah in jim z veseljem poskali. Iz srca smo jim hvaležni!

Bazovica

Pretekli teden smo posvetili našo pozornost staršem. Starši naše šolske mladine so se v četrtek, 21. marca srečali v Slomškovem domu z vzgojitelji naših otrok od otroškega vrta do enote šole. Prof. Ivan Theuerschuh je predaval o vlogi staršev pri vzgoji mladine. Pri debati so se oglasili g. ravnatelj enote šole inž. Sosič, prof. Artač in ravnatelj otroških vrteev ga. Canciani. Naš domačin Milan Leban je predlagal preimenovanje osnovne šole v Bazovici po kakem beneškoslovenskem ali primorskem pisatelju, pesniku ali skladatelju, domači učitelj Miro Presl pa je bil mnenja, naj se šola preimenuje po kakem domačem prosvetnem delavcu.

V nedeljo, 24. marca smo se zbrali v kino dvorani k prazniku naših staršev. Ansambel »Rokovnjači« je takoj ustvaril veselo razpoloženje med številnim občinstvom. Dobesedno so vžgali mlajše in starejše tako, da je bilo skoraj več ploskovanja kot igranja. To pa znajo le mladi ljudje. »Rokovnjači« so nam rekli, da niso še nikjer imeli tako hvaležne publike kot pri nas. Solska mladina iz Bazovice, Grograde in Padrič je lepo zapela štiri pesmi, ki proslavljajo mater, očeta in domačo hišo. Vmes pa so otroci deklamirali. Dobro se je odrezala mlada napovedovalka Dorica Žagar, ko je napovedovala in povezovala razne točke. Staršem je spregovoril dr. Drago Stoka, ki je v kratkih besedah prikazal odgovornost staršev pri vzgoji novega rodu.

Pastoralna razdelitev dunajske in monakovske nadškofije

Dunajska nadškofija bo v kratkem razdeljena v tri pastoralna področja. Tako je sklenil dunajski nadškof kardinal König, da bi zajamčil uspešnejšo pastoralno skrb v posameznih župnijah škofije. O podrobnosti te preureditve bodo razpravljali med škofijsko sinodo, ki bo letos.

Tudi monakovska nadškofija, ki je ena največjih v Nemčiji, bo v kratkem razdeljena v tri področja. Vsakega bo vodil po en škofovski vikar. Vest je objavil kardinal Döpfner, nadškof bavarske prestolnice, ki je utemeljil svoj sklep s stalnim naraščanjem prebivalstva in s tem sledečimi težavami za zagotovitev primerne pastoralnega skrbstva. Podobne razdelitve v okviru ene same škofije so bile izvedene že tudi drugod kot v Rimu in v Parizu.

Smrt moža Cerkvizi in narodu zvestega

21. t.m. je ob 22. uri zaključil svoje zemsko popotovanje barkovljanski cerkovnik Andrej Pertot. Dočakal je 74. leto starosti. Zadnja leta ni bil več trdnega zdravlja. Po hudi slabosti so ga 9. t.m. prepeljali v bolnišnico. Ni se več opomogel. Verno, kakor je bil vedno življenjski, prenašal svojo hudo bolezen. »Trpite, kaj ne?« sem mu v bolnišnici dejal. »Ja, sá sem že navajen trpeti,« mi je hudomušno odgovoril. Zares mu je življenje nudilo veliko trpljenja. Toda znal se je vsemu temu iz srca nasmejati.

Se mlad je začel obiskovati gimnazijo v mestu. Solanja pa zaradi pomanjkanja sredstev ni mogel nadaljevati. Mislil je celo na bogoslovje. A življenje mu je namenoilo drugačno pot. Pomagal je domačim s trdim delom po mestu. Leta 1930 je po umrlem bratu Lenku prevzel službo cerkovnika. 6. februarja 1935 so ga našemu življju sovražne sile odvedle v konfinacijo na otok Ponza. Veliko je znal povedovati o tem kraju: o južnjaškem temperamentu celo pri bogoslužju, o hem trpljenju naših mož, ki so iskali tolažbe v molitvi, v zakramentih in v prisenem stiku z oddaljenimi domačimi o mrkem zadržanju nekaterih proti veri o čudni ideologiji brez narodne zavesti in drugem. Po dveh letih se je smel vrniti v rodno Barkovlje. Toda tu ni bilo špravega ozračja zanj. Umaknil se je na Južno Tirolsko. Leta 1943 je mogel zopet nadaljevati cerkovniško službo.

Ostal je zvest samemu sebi, veri, narodu. Prebiral je vse slovenske in tudi de italijanskih časopisov in revij. Radio, opera, oder, koncertna dvorana, zadnje čase tudi kino so bili njegova prava duhovna hrana. V tem je bil gotovo edinstven primer med nami. Otroško in z vso dušo je ljubil življenje. Tako je kljub vsemu pil od studenčnice lepote, resnice in do brote. To znajo samo umetniške duše. Zato je znal ceniti lepoto petja tudi v cerkvi, krasiti altar in božji hram, darovati na vse strani od preskrbnih do hodkov, kakor za cvetje, mladino, streljavnice, romarje in druge. Njegovo največje veselje je bilo, če je mogel koga osrečiti. Nikomur ni rekel žal besede. Vse je rad imel.

Prav zato ga bomo povsod pogrešali: zlasti v cerkvi. Ne bo več korakal po barkovljanskih klancih, ne bo več pešal po noči iz mesta od koncerta ali predavanja ali druge kulturne prireditve domov, ne bo več stokrat na dan šel iz cerkve v župnišče in obratno. Vsem, tako Slovincem kakor Italijanom bo ostal v najlepšem spominu.

Narodno zavednega in vernega moža, Drejkca, smo ob veliki množici ljudstva položili k zadnjemu počitku v nedeljo, 24. marca. Vstajenja čaka v grobu pok. barkovljanskega župnika Ivana J. Cerneta. Naj tako uživa zaslužen plačilo pri nebeškem očetu, katerega harmoniji je bil na zemlji tako vneto prisljubljen. Teško prizadeti sestri gdč. Anici in bratu g. Janku z družino ter ostalemu sorodstvu pa naša iskrena sožalje.

Viljem Zerjal, kaplan

Iz Slovenije

Osebnih praznik

Svetiška imena so bila komunističnim oblastnikom v Sloveniji od začetka trina peti. Z moderno besedo bi rekli, da jim povzročajo močno alergijo. Zato so se hitro spravili nad krajevna imena, ki so »mistično« zvenela in jih zamenjali z »nemističnimi«, npr. St. Vid pri Vipavi v Podnanos, Sv. Peter na Krasu v Pivku Sv. Lucijo pri Portorožu v navadno Lucijo in podobno.

Tudi beseda god jim ne leži. Je pač povezana s praznovanjem svetnika, čigar ime smo preljeli pri sv. krstu. Te dni sta morala zato radio Ljubljana in Koper v oddaji »Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo« delati naravnost komplicirane besedne akrobacije ob tolikih Jožetihi, Jožičah, Pepcah, Josipih, da sta se srečno izognila besedam god ali imendan. Najpogosteje je bilo čuti »osebni praznik« ali »dvojni praznik«, če je šlo še za rojstni dan. Res smešno postaja, kako se napovedovalci trudijo, da bi obšli besedo, ki jo pozna vese svet, samo zato, ker je povezana z našo versko tradicijo. S tem dokazujejo svojo izredno hlapčevsko miselnost do režima pa tudi svojo osebno ozkost. Ob njej se vsa njihova napihnjena »naprednost« razblini in nič kot mehurček milnice.

Primarij prof. dr. Eman Pertl in gospa prof. Miša Krašovic-Pertlova

bosta predavala mladini in staršem

v Finžgarjevem domu na Opčinah in v Slomškovem domu v Bazovici v četrtek, petek in soboto, 4., 5. in 6. aprila ob 20.30, in mladini od 13. do 16. leta v Trstu, ul. Donizetti 3/1 pa v soboto 6. aprila ob 18.30.

Dr. Eman Pertl, ki je primarij v mariborski glavni bolnišnici in njegova soproga prof. Miša Krašovic sta lansko leto napisala za Mohorjevo družbo v Celju knjigo »Naše življenje«, ki jo ima sedaj že skoraj vsaka družina. Vsi lepo vabljeni!

Nova izjava Slovenske levice

Odbor Slovenske levice je v nedeljo, 24. marca objavil v »Primorskem dnevniku« novo izjavo, v kateri med drugim pravi, da so neosnovane vesti o sporazumu za prihodnje volitve med Slovensko levico in Slovensko skupnostjo, da je Slovensko ljudsko gibanje (bivša Slovenska katoliška skupnost) napravilo premik na skrajno desnico in da je Slovenska levica imela informativni razgovor tudi s predstavniki PSU.

Kot demokrati vsakomur priznavamo pravico, da naredi kar in kakor se mu zdi najbolj prav. Ker izjava omenja naš list, naj nam bo dovoljena kratka pripomba. Slovensko ljudsko gibanje po našem mnenju nikakor ni in ne bo bitni desničarsko ali celo skrajno desničarsko. Če bi pisci omenjene izjave prebrali njen program, bi se lahko o tem sami prepričali. Jasno je, da Slovensko ljudsko gibanje ni levičarsko v smislu in na idejnih temeljih Slovenske levice, katera bi v takšnem primeru sploh ne bila potrebna. Živimo v času demokracije in dialoga.

Ker Slovenci v Italiji nismo množično-silni, je naravno, da se za dosego naših skupnih pravic združimo glede temeljnih narodnih potreb na skupni program vsaj demokratični Slovenci pod okriljem Slovenske skupnosti. V ostalem, zlasti kar zadeva svetovnonazorske zadeve, pa lahko vsaka skupina avtonomno in v največjem spoštovanju do mnenja drugih opravlja svoje delo in svoje poslanstvo. V tem smislu je naš list napisal, da je v Slovenski skupnosti dovolj prostora tudi za slovenske demokratične socialiste, ki so se zdaj organizirali kot Slovenska levica, tako da imamo zdaj vsi Slovenci razen komunistov svoje politične organizacije. Slovenska levica je popolnoma svobodna, da ponujeno roko sprejme ali odkloni. Ne bi bilo pa lepo in pošteno, če bi svojo morebitno odklonitev utemeljevala z netočno trditvijo o »premik na skrajno desnico«, ki ga ni bilo in ga ne bo. Sicer pa, kaj je »levica« in kaj »desnica«, kje se konča ena ter začne druga in obratno? To smo hoteli povedati ne zaradi kakšne polemike, ampak v pojasnilo.

Izredno lepo uspela ljudska igra

Biti moramo iskreni in priznati, da se nismo nadejali niti mogli predstavljati, da bo Levstikova ljudska povest »Martin Krpan« v Vombergarjevi dramatisaciji in v režiji g. Vinka Zaletela tako močna po vsebini, prijetna po podajanju igralcev in odrsko učinkovita kakor smo jo potem doživeli v nepozabnih treh urah na odru Katal. doma v Gorici preteklo nedeljo.

Najprej priznajmo: Vombegar je zares mojster v jeziku in igri. Kako sočen je bil jezik, ki so ga igralci uporabljali, kako slovensko čist, svečano stariški, bogat na prispodobah! Iz vsakega stavka je žarela ljudska modrost; koliko bridkih resnic sta povedala tako cesar kot Krpan, ne samo svojim sobesednikom, ampak tudi nam gledalcem v dvorani. Oziroma bila hudobija, prevzetnost, užajenost in neumnost, povečana pa iskrenost, dobrota, velikodušnost, zdrava pamet, volja pomagati bližnjemu v stiski.

Potem pa izrecimo pohvalo tudi nastopajočim: vsi so diletantje, nepoklicni igralci, pa vendar, s koliko doživestvostjo so podali svoje vloge in s kako naravnostjo so se kretali na odru. Razumemo zato mesto Slovenskega gledališča v Trstu, ki im je poklonilo venec rož v priznanje. Tudi sam Krpan in cesar, kako dognana bila v svojih likih! Cesar Janez kot ga je že Levstik zamislil bolj dobrodušen graščak kot od oblasti opit nasilnik, malo slaboten v svoji avtoriteti, pri svoji sprogaji pričeniš, pa zato bolj pristno sloveški, Martin Krpan pa poln življenjske snovi, živa podoba zdravega kmečkega hrusta, ki se čuti močnega v svojih pravicah in ve, kaj hoče.

Končno še priznanje g. Vinku Zaletelu za njegovo režijo in uprizoritev. Opirajoč se na Vombegarjeve osebne napotke, na dolgoletno izkušnjo in na veliko zaupanje vseh sodelujočih je mogel postaviti na oder ustvaritev, ki mu bo v čast, dokler bo živel. Prav nič se ne čudimo, da je lani doživel za »Martinom Krpanom« v Celovcu v nabit polni dvorani mestnega gledališča mogočno zmagoslavje. Pri več kot tisočih gledalcih se je nevoščljivim Nemcem porodila hudobna misel, da so prišli delati število Slovinci iz Jugoslavije.

No, tudi v Gorici je »Martin Krpan« bil do zadnjega mesta zasedeno dvorano. Pa je bilo popoldne tako spomladansko nestrpnostno in sonca polno, da je zato treba bolj poudariti dejstvo polne dvorane. In tisti, ki so prišli, gotovo niso obžalovali, da so se odločili za igro. Doživeli so ob gledanju slikovitih prizorov in po-

slušanju duhovitih domislic tri nepozabne ure razvedrila in odhajali hvaležni koroskim bratom, ki so se spomnili tudi svojih rojakov ob Soči ter jih osrečili s to našo najnovejšo in tako mojstrsko izvedeno predstavo.

Priloge za volitve

Volilne priloge so v polnem teku. Kakor je znano, bodo volitve v poslansko zbornico in senat 19. maja, naslednjo nedeljo pa bodo najbrž pri nas še deželne volitve. Stranke so v glavnem že določile in objavile svoje kandidate za parlament in deželni svet. Italijanski komunisti in socialisti so vključili v svoje liste tudi nekaj slovenskih kandidatov. Že vnaprej je znano, da letos ne bo izvoljen noben Slovenec v poslansko zbornico in senat. V deželni svet bo verjetno izvoljen en slovenski kandidat na komunistični listi (dolinski župan Lovriha namesto dr. Šiško-viča, ki se je menda zameril vodstvu partije in ga noče več kandidirati). Na socialistični listi ne bo izvoljen v deželni svet noben Slovenec. Pač pa ima možnost za izvolitev enega kandidata Slovenska skupnost, kakor leta 1964, če bomo Slovinci nastopili enotno in složno.

Ko to pišemo, Slovenska skupnost še ni uradno določila svojih kandidatov. V predpisnem roku je vložila na notranjem ministrstvu v Rimu svoj volilni znak. Gotovo je, da bo na Tržaškem postavila kandidate za poslansko zbornico in deželni svet. Ostalo bo odvisno od stališča, ki ga bo zavzela SDZ v Gorici. Njeno vodstvo bo sprejelo sklepe, ki bodo najbolj odgovarjali potrebam in koristim goriških Slovincov. Upamo pa lahko, da bomo tržaški in goriški Slovinci tudi letos skupno nastopili za deželne volitve.

Zdaj so v teku razne priprave, na primer zbiranje podpisov in tako dalje. Vse te organizacijske priprave terjajo zelo veliko dela, saj je treba npr. zbrati samo za poslansko zbornico 500 do 1000 podpisov predlagateljev in prav toliko za deželne volitve, za senat pa najmanj 350 podpisov za vsako okrožje. Toplo priporočamo vsem, da bi tudi letos dali svoj podpis kot pred-

Stavka pokrajinskih uslužbencev

Sindikalne organizacije so pretekli teden proglasile tridnevno splošno stavko uslužbencev pokrajinske uprave. Delavci zahtevajo izboljšanje prejemkov in skrajšanje delovnega urnika. Stavka je lepo uspela ter so bili oproščeni samo uslužbenci, zaposleni v nujnih službah. Ker se pa spor med strankama kljub stavki še ni poravnal, ni izključeno, da ne bo prišlo do nove stavke.

lagatelji in da bi po možnosti prispevali v volilni sklad.

Vprašanje svetovalca dr. Dolharja

Svetovalec Slovenske skupnosti dr. Dolhar je naslovil na odbornika za zdravstvo vprašanje, kaj namerava občinska uprava storiti, da prepreči odlaganje v raznih krajih na Krasu ostanke živil iz gostiln in menz. Ostanke živil je sedaj namreč prepovedano dajati živinorejcem.

Seja širšega odbora Slovenskega ljudskega gibanja

Pretekli četrtek je bila seja širšega odbora SLG, ki so se je udeležili skoraj vsi člani. Potem ko se je konstituiral in so bile zahtevane glavne smernice poslovnika širšega odbora, je politični tajnik dr. Drago Štoka poročal o delu glavnega odbora od občnega zbora sem. Sledila je diskusija, na kateri so predvsem razpravljali o bližnjih parlamentarnih in deželnih volitvah.

Proračun občine Dolina

Dolinski občinski svet je minuli teden imel redno sejo, na kateri je bila izrpana le ena točka dnevnega reda: finančni proračun za leto 1968. Razprava o ostalih točkah, med temi odobritev posojila 20 milijonov lir za gradnjo srenjske hiše v Gročani, se bo nadaljevala še v tem tednu.

Občinska uprava je sestavila in predložila v odobritev proračun, ki izkazuje 70 milijonov lir primanjkljaja, kar je za 21 milijonov lir več kot lani, pa čeprav so bili v zadnjem času povečani dohodki in skrajni izdatki. Tako visok primanjkljaj je utemeljila z dejstvom, da se s postavitvijo tovarne Grandi Motori obetajo občini izredni stroški, katere je poluradno obljubila, da bo krila država iz sklada »Trst«. Zadevni prispevek bi moral znašati 49 milijonov lir. Preostali del primanjkljaja pa bo morala občinska uprava kriti z davčnimi dokladami (10 milijonov lir) in z najetjem posojila (11 milijonov lir). Za odobritev proračuna je glasovalo enajst svetovalcev (komunisti in socialisti), proti pa trije svetovalci Slovenske skupnosti in dva demokristjana.

Svetovalec dr. Tul je v svojem posegu med razpravo predložil nekaj najbolj nujnih del, ki bi se jih bilo treba lotiti, a niso omenjena v proračunu, kot so npr. temeljita ureditev poti iz Prebena k šoli, problem prostorov za zdravniško ambulanto v Mačkovljah, popravilo župnišča v Boljuncu, ki je v zelo slabem stanju, ter se zavzel za razširitev telefonskega omrežja v manjše kraje v občini. Poudaril je tudi važnost, da se izdelata dober regulacijski načrt, ki ga občina še nima.

Štandrežci bodo še naprej imeli svoje pokopališče

V petek, 22. t. m. je goriški občinski svet nadaljeval in zaključil dolgo razpravo glede ugovorov k mestnemu regulacijskemu načrtu.

Na dnevnem redu je bilo tudi vprašanje štandreškega pokopališča, katerega ukinitve predvideva regulacijski načrt. Proti ukinitvi pa so predložili štandreški župljani ugovor, ki so ga podpisali vsi družinski glavarji, z zahtevo, da se jim pokopališče ohrani iz verskih, zgodovinskih in narodnostnih razlogov.

Svetovalci Slovenske liste so to povsem upravičeno zahtevo že od vsega začetka odločno podprli. Boj se je vlekel na dolgo, ali končno menimo, da je vsaj v glavnem prišlo do ugoditve gorečim željam prizadetega prebivalstva. Svetovalci Slovenske liste so se potegovali za ohranitev sedanjega pokopališča. Kompromisno pa so predstavili tri točke: uporaba sedanjega pokopališča, dokler je prostora za grobove, nakar naj se to pokopališče daruje župni cerkvi kot skomenik; že danes pa naj se izbere prostor za novo pokopališče v bližini sedanjega in sicer na področju pod Tabajevo ulico.

Demokristjani in socialisti pa niso bili mnenja, da se mora že sedaj izbrati prostor za novo pokopališče in da se staro daruje cerkvi. Vsaka skupina (SDZ na eni strani, KD in PSU na drugi) je vztrajala in glasovala za svoj predlog. Večino glasov je odnesel predlog KD in PSU. Zdaj naj štandrežci sami presodijo, kateri od dveh predlogov vsebuje večje jamstvo za ohranitev sedanjega pokopališča kot skomenik in za dejansko zgraditev novega. Kaj nastane namreč, če v bodoče ne bo več razpoložljivega prostora, kot so ga danes nakazali svetovalci Slovenske liste?

Zahteve češkoslovaških katoličanov

Po vseh cerkvah v Češkoslovaški je v teku podpisna akcija, v kateri češkoslovaški verniki zahtevajo od vlade, da uvede zopet versko svobodo, dovoli obnovitev razpuščenih verskih redov, tako moških kot ženskih, odpravi omejeno število za vstop v bogoslovje, razpusti državni urad za cerkvene zadeve in gibanje »mirovnih duhovnikov«, dopusti verski tisk, katoliške organizacije, krščansko dobrotelost ter uveljavi večjo svobodo pri pouku verouka v šolah. Obnovijo naj se zopet prekinjena pogajanja med Vatikanom in Prago za ureditev višjih vprašanj, kardinalu Beranu, trenutno v Rimu, pa naj se da možnost, da znova prevzame vodstvo praške nadškofije. Prvi, ki je podpisal omenjeno pismo, je bil msgr. František Tomašek, sedanji apostolski administrator praške nadškofije.

Vatikanski radio v slovenscini

Na k.v. 48,47, 41,38 in na s.v. 196 m: v ponedeljek in petek ob 21.30; v torek, četrtek in soboto ob 18.15.

Na k.v. 41,38, 31,10 in na s.v. 196 m: v nedeljo ob 11.50.

Naslov: Radio Vaticana, Via Conciliazione - Slovenske oddaje - Vaticano.

Proračun devinsko-nabrežinske občine odoben

Kot smo v prejšnji številki poročali, je devinsko-nabrežinski občinski odbor predložil občinskemu svetu letošnji proračun. Pretekli četrtek je bilo na vrsti glasovanje o njem ter je bil sprejet z 12 glasovi. Proti proračunu so bili oddani 4 glasovi.

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored od 31. marca do 6. aprila 1968

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Verska oddaja. 21.00 Odiseja, 2. nadaljevanje. — Drugi: 21.15 Iz sveta znanosti in tehnike. 22.15 Pestra oddaja.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Cesarska Venera. film. — Drugi: 21.15 Sprint. 22.00 Telev. tribuna.

Torek: Prvi: 18.45 Verski problemi. 21.00 Družina Benvenuti, drama. 22.00 Politična tribuna. — Drugi: 21.15 V iskanju Martina Bormanana, dokumentarij. 22.00 Glasbena oddaja.

Sreda: Prvi: 21.00 Ljubezni brez ljubezni, Pirandello. 22.30 Sport ob sredah. — Drugi: Zaročenec vseh, film.

Četrtek: Prvi: 21.00 Almanah. 22.00 Politična tribuna. — Drugi: 21.15 Gor in dol, serijska oddaja. 22.30 Filmski obzornik.

Petek: Prvi: 21.00 TV 7. 22.00 Potopitev ladje Elizabeta Rainey, film. — Drugi: 21.15 Otok zakladov, nadaljevanje. 22.15 Italijani po svetu.

Sobota: Prvi: 19.35 Duhovna misel za nedeljo. 21.00 Felicita Colombo. 22.15 Gospodarski obzornik. — Drugi: 21.15 Serijska oddaja. 22.20 Evrovizija iz Londona: Popevke.

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 31. marca do 6. aprila 1968

Nedelja: 9.30 Dobro nedeljo voščimo z Beneškimi fanti, Veselimi hribovci in ansamblom Slavka Stajnerja. 10.45 Mokedajeva matineja: Komični film s Heroldom Loydom. 14.00 Budimpešta: nogomet Madžarska: Sov. zveza. 18.00 Nanook s severa - oddaja iz cikla Clovek s filmsko kamero. 19.10 Gora skrivnosti - serijski film.

Ponedeljek: 19.20 Kuharski nasveti: Lignji in sipe. 19.45 Gostje treh celin na festivalu v Sanremu.

Torek: 18.40 Film za otroke: 18.55 Slovensčina. 19.20 Ob celjskem gledališkem tednu. 20.40 Vojakov oče - sovjetski celovečerni film.

Sreda: 17.13 Čudna pošiljka - lutkovna zgodba iz serije Kljukove dogodivščine. 19.40 Wembley: nogometna tekma Anglija: Spanija. 21.30 Mira Mihelič: Svet brez sovraštva - TV drama. 22.30 Belfegor - serijski film.

Četrtek: 17.15 Tiktak: Zlata goska. 20.35 Prebujenje - II. oddaja iz serije 12 mesecev v prirodi.

Petek: 17.30 Serijski film za otroke: 19.05 Clovek, znanost in proizvodnja. 19.35 Salon za smeh. 20.35 Tako kot je - jugoslovanski celovečerni film. 22.00 Baletna lepica - ponovitev.

Sobota: 16.00 Marseille: nogomet Francija: Jugoslavija. 18.20 Pavel Golia: Snegulčica - predstava SNG Maribor. 19.20 S kamero po svetu.

Martin Krpan se prostodušno razgovarja s cesarjem na dunajskem dvoru

JOSEFINE STEGBAUER 58
Prevedel J. P.

„Veš li številko zvezda...?“

Tudi za Mirka Hellerja so bili ti dnevi polni pričakovanja. Saj mu je oče obljubil, da bo najbrž za nedeljo, 16. maja izšla njegova povestica. Zato je nestrpnost pričakoval tega dneva.

Ostale deklice so bile vse zaposlene. Od kar je prišel cirkus, niso imele nobenega sestanka več. Nobena ni imela prav časa za to. Zdelo se je, da so čisto pozabile na veliko nalogo, ki so si jo naložile ob ustanovitvi krožka »Mysterium«. Lore Nagelmann je še napisala zadnji sestavek »Avstralska pokrajina« v albumu. V šoli se je vršil izpit za izpitol, ker se je bil že čas spričeval in tudi Mirko ni več povpraševal za albumom. Za »Mysterium« se ni več brigal. Dosegel je svoj cilj, da mu objavljena povestica, ki jo je on napisal. Sedaj ga punčare s svojim krožkom

niso več zanimale.

Lepega dne in sicer nekaj dni pred 16. majem je pa vendar završalo med članicami tajnega krožka. Lore je prinesla album z zadnjim sestavkom v šolo, da bi ga dala Ingi, da ta nariše še sliko zraven. Inge je raztreseno poslušala Lore in potem tako mimogrede rekla: »Ze prav. Kar na mojo klop ga položi!« Potlej pa si je zamašila obe ušesi in začela ponavljati naravne zakone in razne formule. Bližala se je ura fizike in Inge je slutila, da pride na vrsto. Da ji je Lore prinesla album, je v začetku ure že čisto pozabila. Se le ko se je po šoli vračala domov, se je spomnila tega. Obstala je in pogledala v šolsko torbo, če je vzela album s sabo. Naenkrat ji je postalo vroče. Bolj ko je brskala med knjigami in zvezki, bolj je prihajala do zavesti, da je album v šoli pozabila ali pa ga celo kje izgubila. Stopila je s ceste in tam vse knjige, šolske zvezke in drugo šolsko ropotijo zložila na tla. A albuma ni našla. Za bojzo bolje, le kam ga je založila. Niti spomniti se ni mogla, da ga je dala v torbo. In na klopi ga tudi ni videla. Pošteno jo je

postalo strah. Kaj bodo rekle druge, če zvedo, da je album izgubil? Po njeni krivdi bo prišlo na dan vse, kar so doslej v tajnem krožku delale. In to naj bi bil »Mysterium« — skrivnostni, tajni krožek. Na to še misliti ni smela.

Hitela je domov in tam takoj telefonično poklicala Lore ter vprašala, kaj je z albumom.

»Pod klop na tvojo torbo sem ga položila,« se je začudila Lore.

»Tam ga ni bilo!«

»Ne noruj se vendar!«

»Kaj misliš! Me prav nič ne mika, da bi se norčevala!«

»Jaz sem ti ga vsekakor izročila!« se je Lore otresla vsake odgovornosti. »Ne bodi huda, a zdaj se moram učiti. Na svidenje!« In Lore je kratkomo položila slušalko na aparat in pustila tako obupano Inge na trnju.

Ko je ta prihodnje jutro prišla v šolo — in to precej prej kot druge — ni našla albuma ne na klopi ne pod kloppjo. Zalostna, nesrečna je čakala, da so prišle še druge sošolke in potlej je vse druge na glas vprašala, če je katera vi-

dela, oziroma našla rdeče vezano knjigo. Sošolke so radovedne hotele vedeti, katero knjigo. Inge ni marala povedati: »Kaj vas briga! Ali je niste videle?« Ne, nobena je ni videla.

Melanija, ki je hodila v isti razred, je planila proti Ingi: »Se je naš album izgubil?«

»Da! Naravnost izgubil je! Lore ga je prinesla v šolo in ga položila na klop. Od tam je pa izgubil.«

»To je nekaj strašnega!«

Zdaj je prišla še Senta: »Ti, je bil to naš album?«

»Zalibog! Izginil je!«

Senti je kar sapo zaprla. Brez besede se je obrnila, da bi poiskala še Marto Heller. A ta je že stala za njo: »Saj vendar nisi mislila prej našega albuma?«

Prav tedaj je vstopil profesor za fiziko. Morale so na svoje prostore in molčati. Toda paziti ni mogla nobena izmed njih.

* * *

Dr. Wieland, ravnatelj gimnazije, je v istem času sedel v svoji pisarni in listal po albumu. Šolski sluga ga je našel zvečer, ko je pospravljal po razredih, na

tuh. Najbrž je album zdrknil raz Ingino torbo. V naglici ga ni opazila. Šolski sluga je album pobral in ga drugo jutro prinesel direktorju.

»Zanimiva reč, gospod ravnatelj,« je pravil vrli sluga. »Sinoči sem to knjigo prebral. Mislim, da bi bilo prav, če bi jo tudi vi brali.«

»Ze prav,« je odvrnil ravnatelj. Ko je bil sam, je res vzel knjigo v roke in začel listati po njej.

»Mysterium« — je začuden bral na prvi strani in si ogledoval naslovno sliko. Tam je videl najprej zaprta usta, na njih kazalec v znamenje molka, potem pa še poseben grb zraven: vlak, poni in gosli. Morda še bral ne bi bil albuma, če ga ne bi ta slika spravila na to misel. Postal je radoveden, kaj tiči za temi skrivnostmi, in je začel prebrati posamezne sestavke. V teh so bili opisani spomini neke Gretice, a brez njenega družinskega imena. Vendar je ravnatelj takoj spoznal, da je to Gretica Thorn, ki je v februarju stopila v njegovo šolo. Na eni strani je našel še prilepljeno pismo, naslovljeno na gospoda Hellerja. (se nadaljuje)

Apostol gobavcev v Gorici

To soboto, 31. marca se bo predstavil goriškemu občinstvu Raoul Follereau (izg. Raül Folléré), »potepuh v službi gobavcev«, kot so ga krstili časnikarji ob dejstvu, da je že štiridesetkrat prepotoval ves svet, da vzbudi vest ljudi ob tragediji, ki jo doživljajo gobavci. Ko je pred 40 leti — sedaj je star 60 let — začel akcijo v korist teh najbolj zavrženih človeških bitij, je bilo gobavcev 15 milijonov. Po njegovi zaslugi jih je pet milijonov doseglo ozdravljenje; deset milijonov jih pa še vedno čaka, da se jih kdo usmili in jim priskoči na pomoč.

Za Follereauja pomeni krščanstvo revolucijo, ki naj jo izvede ljubezen. Časnikar po poklicu, je ponovno in ponovno že zapisal in dejal: »Dokler bo na zemlji le en človek, ki bo lačen, preganjan, prezebel, krivično obsojen na ječo ali prizadet po stiski, ki jo je mogoče odstraniti, Kristusova poslanica ne bo izvršena in ne bomo imeli pravice, da molčimo ali počivamo...«

Ta »potepuh božje ljubezni« bo torej prišel med nas, spremljan od svoje žene, ki mu vsa leta neutrudno stoji ob strani kot tiha in zvesta sodelavka, da še enkrat, po onih treh dneh zbiranja starih predmetov v korist bednih, vzbudi našo vest in čut odgovornosti do bližnjega. Priljubimo »znamenjem časov«, ki se razodevajo tudi med nami in osvojimo si besede moža, ki bo to soboto ob 21. uri spregovoril v veliki dvorani »Unione ginnastica« v Gorici vsem, ki vidijo tudi v zabuhlem in razdejanem obrazu gobavca podobo Kristusa, prvorojenega med brati...

Seja občinskega sveta v Števerjanu

Pretekli četrtek, 21. t. m. je imel občinski svet v Števerjanu sejo, ki je bila pomembna zlasti zato, ker je v celoti potekla v slovensčini. To je bilo mogoče, ker je goriška prefektura pristala na imenovanje dr. Stefana Bukovca za tajnika občin Števerjan in Sovodnje.

Občinski svet je sklenil uporabiti nakazani prispevek državnega podtajnika Ceccherinija pet milijonov za nadzidavo županstva ter ureditev drugega nadstropja. Seveda pa je vsota premajhna, da bi krila vse stroške. Zato je občinska uprava že pred časom vložila prošnjo na deželo, da bi prispevala 20 milijonov lir, vendar do sedaj denarja še ni prejela.

SLOVENSKI VOLIVCI!

Bližajo se volitve za obnovev deželne sveta. S svojo kandidatno listo nastopi tudi Slovenska demokratska zveza v Gorici. Vodstvo SDZ Vas zato prosi, da podpisete listo v kraju in času, ki bosta pravočasno sporočena.

Vodstvo SDZ v Gorici

Uspela nabirka starih predmetov

Ce smo zadnjič poročali, da se je uspešno zaključil prvi cilj akcije »Ljudje kakor mi«, moramo sedaj z velikim zadovoljstvom, da, s ponosom povedati, da je uspelo tudi drugi podvig goriške mladine, to je »bidonville«, nabirka starih predmetov.

V dneh 15., 16. in 17. marca se je izredno dosti goriške mladine vključilo v nabiralno akcijo (kar je zelo redko pri nas) ter obiskalo večinoma vse domove v mestu. Kar za glavo smo se prijemale, ko smo opazovali, kako se množijo kupi cunj, papirja in železa, medtem ko tovrstni niso mogli dovolj hitro nalagati in odlagati nabranih predmetov. Ko smo se v soboto zvečer zbrali na prostorih naše nabirke, ki so bili prenapolnjeni, smo prejeli iz zbirnega središča na solkanski cesti sporočilo, da tam sploh ni več prostora, kamor bi vse spravili. Sicer nič čudnega! Tisti, ki so bili pripravljali, so predvidevali, da bomo vsega skupaj nabrali za deset tovrstnikov in so pripravili zato samo eno zbirno središče, medtem ko je bilo nabiranje za sto in več tovrstnikov blaga. Zato so morali v naglici odpreti še eno zbirno središče v tako imenovanih hišah »Casermette« ob solkanskem bloku. Tja so tovrstniki vozili v nedeljo ves dan, pa še v ponedeljek popoldne.

Težav in sitnosti je bilo mnogo. In vendar nam nič ni vzelo poguma. Hodili smo od hiše do hiše, odnašali z vozički blago

Občinski svet je tudi pooblastil župana, da se pogovori z vzhodnofurlanskim vodovodnim konzorcijem CAFO, da bi tudi števerjansko občino sprejel med svoje članice. S tem bi se vodarina, ki je sedaj zelo visoka (sto lir na kubični meter), znižala za okoli 40%.

Odborniki so znova dali dovoljenje trošarskemu uradu Ginchetti-Bozzini, da pobere trošarino za prvih šest mesecev tekočega leta, razdelili državni prispevek 130.000 lir med enajst števerjanskih družin, podaljšali začasno namestitev uradnika Marijana Terpina za nadaljnje tri mesece, odobrili periodični povišek občinskemu uslužbencu Cigliču ter izvolili občinskega predstavnika v šolski patronat.

Cestna zveza Brda-Nova Gorica

Poslanec Vižintin je pretekli teden zastavil v beograjski zvezni skupščini vprašanje pomočniku državnega tajnika za zunanje zadeve Mitju Vošnjaku, kako stoji zadeva cestne zveze med Brdi in Novo Gorico, ki naj bi se izvedla po pobočju Sabotina nad Štavnorom in o čemer je bilo govora za časa obiska predsednika italijanske vlade Alda Mora v novembru leta 1965 v Beogradu. Vošnjak je odgovoril, da se zadeva nove ceste, kljub naporom z jugoslovanske strani ni premaknila z mrtve točke, da ji je bila ponovno na dnevnem redu predsednikov obeh vlad med nedavnim obiskom Mike Spiljaka v Rimu. Mitja Vošnjak je k tej za prebivalce Brd ne prav prijetni ugotovitvi dodal, da se bo jugoslovansko državno tajništvo za zunanje zadeve še naprej trudilo za vzpostavitev direktne zveze med Brdi in Novo Gorico.

60-letnica goriške Mar. družbe

Na praznik Marijinega oznanjenja je goriška Marijina družba praznovala 60-letnico svoje ustanovitve. Tako množičnega sprejema v Marijino kongregacijo kakor tisti 25. marec pred šestdesetimi leti pozneje ni bilo nikdar več. Takrat je prvi voditelj Marijine družbe g. Ciril Vuga, poznejši podgorški župnik, sprejel v cerkvi svetega Ivana v Gorici kar 180 deklet v Marijino družbo. Nekatera takrat sprejeta dekleta so še živa, in čeravno že visoko v letih, se tega sprejema z veseljem spominjajo. Goriška Marijina družba bo ta lep jubilej slovesno praznovala letos v decembru tudi z zunanjo proslavo.

Silen požar je uničil tovarno čevljev v Mirnu

Mnoge Goričane je v noči od 25. na 26. marec ob 3.30 zjutraj zbudil glas silen, ki je prihajal z jugoslovanske strani. Kmalu smo zvedeli, da je izbruhnil v tovarni čevljev »Jadransko-Ciciban« v Mirnu požar. Prihleteli so ognjegasci iz Nove Gorice, Sempetra in tudi iz Gorice s te strani meje, ki so si kar sami odprli pot čez blok, ki je bil tedaj še zaprt. Tudi domačini, ki so v veliki meri zaposleni v tovarni ter krajevni župnik g. Rudolf, so med prvimi prihleteli na pomoč. Uspelo jim je, da so ogenj omejili, da se ni razširil na nove stavbe. Popolnoma je uničena stara stavba, kjer so bila skladišča kož in usnja ter embalaže. Ogenj je uničil tudi 2000 kv. metrov strehe in sedem velikih strojev. Škoda cenijo na 500 milijonov S dinarjev, ki pa je v glavnem krita z zavarovalnico. Tudi delavci, ki jih je trenutno 306, so za svoje plače zavarovani. Ker je tovarna čevljev glavni vir dohodkov za ves Miran in njega okolico, so tako delavci kot vodstvo podjetja trdno odločeni, da ga čimprej spet poženejo v polni tek, saj so izdelki tovarne, zlasti otroški, zelo cenjeni tudi v inozemstvu.

Slovenski visokošolci na Dunaju

V petek, 8. marca se je vršil v prostorih visokošolskega doma »Korotan« občni zbor Kluba slovenskih študentov na Dunaju. Posamezni odborniki so podali poročila o delovanju v zadnjem semestru. Predsednik je poročal o klubskih večerih, ki so jih pripravili po večini klubaši sami. Glavno delo častnikarskega referata pa je bila 10. številka lista »Informations«, ki ga izdaja Klub v nemškem jeziku in v katerem obvešča nemško javnost o dogodkih v zvezi s slovensko manjšino na Korškem.

Nato je bil razrešen stari odbor in sledile so volitve predsednika in tajnika. Za predsednika je bil ponovno izvoljen Avgustin Malle, za tajnika pa Feliks J. Bister, ki je bil pred leti predsednik Kluba. Oba sta si izbrala sledeče odbornike: Matevž Grile je postal podpredsednik, Sonja Kaki drugi tajnik, Teodor Domej finančni referent, Horst Ogris kulturni in Avgust Brunnik častnikarski referent.

Na prvi seji odbora so si odborniki razdelili organizacijsko delo ter začrtali pot za delovanje Kluba v letnem semestru.

Odbojka. Po dolgem premoru se je začela za goriško Olimpijo dejavnost tudi na tem področju. Začeli so jo mladinci (juniores). Imeli pa so smolo. Ker so bili edino moštvo goriške pokrajine, so šli direktno v finale deželne faze brez tekmovanja in brez izkušnje. Zato so gladko izgubili proti ENAOLI in CRDA iz Trsta (moštvo je bilo močno okrnjeno ter je igralo z rezervami!); več odpora pa so nudili videmskemu PAV (tudi v tej tekmi so igrali rezervni igralci in naraščajniki).

Deželno prvenstvo »Serie D« se bo začelo v nedeljo, 31. t. m. Nastopa osem moštvo: 5 z Goriškega, 2 s Tržaškega (med njima KRAS iz Zgonika) ter 1 iz Cedada. Za Olimpijo bodo igrali: Valentinčič, Pintar, Sfilič, Soban, Antonič, Tuzzi, Brajnik, Spacapan B., Spacapan P., Kranner M., Cotič B., Pivk, Mermolja, Maroso in drugi.

Olimpija se bo tudi udeležila pokrajinskega prvenstva CSI, ki se bo začelo dne 28. marca, nadaljevalo pa 30. marca, 2. in 4. aprila v telovadnici »Lenassie«.

ZA KMETOVALCE

Svinjske kuge ni več

Afriška svinjska kuga je lansko leto zahtevala zakol 100.000 prašičev in povzročila čez 10 milijard škode v tukajšnji državi. Le z ostrimi ukrepi so pristojne oblasti uspelo zavreti in iztrebiti nevarno bolezen. Ker v zadnjih šestih mesecih niso opazili nobenega primera bolezni, je bilo vse državno ozemlje proglašeno kot ozdravljeno. S tem so ukinjene tudi vse omejitve, ki so veljale ves čas epidemije.

Vojaški dopusti

Obrambno ministrstvo je določilo, da kmečki sinovi, ki služijo vojaški rok in jih družina nujno potrebuje kot pomoč pri pobiranju pridelkov, lahko prosijo za izreden dopust 10 dni.

Zadnji dnevi za prijavo dohodkov

Dokonca tega meseca je treba prijaviti dohodek iz leta 1967 zaradi obdavčenja po načinu Vanoni. Tiskovine so na razpolago v tobakarnah.

RADIO TRSTA

Spored od 31. marca do 6. aprila 1968
Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15
Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih)

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Oddaja za najmlajše: »Crni gusar«. Dramatizirana zgodba. Peti in zadnji del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 in 13.30 Glasba po željah. 14.30 Nedeljski vestnik. 14.45 Popevke za nedeljski popoldan. 15.30 »Vožnja v Osoje«. Kriminalna v enem dejanju. 17.30 Prijatelji zborovskega petja. 18.00 Koncert v miniaturi. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Iz slovenske folklorne: R. Bednarik: »Pratika za prvo polovico aprila«. 22.10 John Cage: Godalni kvartet v štirih delih.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole (za srednje šole). Ponovitve ob 17.40. 12.10 Pomenek s poslušavkami. 13.30 Priljubljene melodije. 17.20 Ne vse, toda o vsem. 18.30 W. A. Mozart: Simfonija št. 36 v c-duru K. 425, imenovana »Linz«. 19.30 Postni govori: Rafko Valenčič: »Da bi svet veroval. Odnos kristjana do ateizma«. 20.50 Pripovedniki naše dežele: Ennio Emili: »Akrobati«. 22.30 Samospevi Mladena Pozajčiča in Franca Povia.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Iz slovenske folklorne: R. Bednarik: »Pratika za prvo polovico aprila«. 17.20 Slovensčina za Slovence. 17.40 Radijska univerza: B. Nice: Veliki pomorščaki: »Tehnika sodobne plovbe«. 18.30 M. Tomc: Gremo v Korotan, sedem koroških ljudskih pesmi. 19.10 Plošče za vas, quiz oddaja. 20.35 A. Thomas: »Mignon«, lirski drama v treh dejanjih.

Sreda: 12.10 Liki iz naše preteklosti: »Karel Širok«. 17.20 Odvetnik za vsakogar, pravna posvetovalnica. 17.40 Radio za šole (za prvo stopnjo osnovnih šol). 19.10 Zdravniška posvetovalnica. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Ruska revolucija po petdesetih letih: »Pesniki in rdeči oktober«. 17.20 Pregled zgodovine italijanskega slovstva: Marija Kacin »Italijanska romantika«. 18.30 Gabriele Bianchi: Suita za orkester. 19.30 Pisani balončki, radijski tehnik za najmlajše. 20.35 »Izglubljeno pismo«. Igra v štirih dejanjih. 22.35 Skladbe davnih dob Petra Schöffnerja, F. Landina in neznanih skladateljev.

Petek: 12.10 Gospodinja nakupuje. 17.20 Ne vse, toda o vsem. 17.40 Radio za šole (za drugo stopnjo osnovnih šol). 18.00 Beri, beri rožmarin zeleni, ljudski pevci in pesmi. 18.30 Komorni orkester »Alessandro Stradella«. 19.00 Novele 20. stoletja: Josip Murn: »Človeška srca«. 19.30 Postni govori: Jošt Martelanc: »Ljubezen: srce krščanstva«. 20.35 Gospodarstvo in delo. 20.50 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Iz starih časov. 15.00 Glasbena oddaja za mladino. 16.00 Oddaja za avtomobiliste. 16.15 Pregled slovenske dramatik. 22. oddaja. Ljudska igra Janeza Jalna in Joža Vombergarja. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.40 Obletnica meseca: Edmond Rostand ob stoletnici rojstva. 19.10 Družinski obzornik. 19.30 Sestanek s »Fansa«. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Žrtev spovedne molččnosti. Sesti del: »Process«.

KULTURNI DOM V TRSTU
GOSTOVANJE MESTNEGA GLEDALIŠCA LJUBLJANSKEGA
René de Obaldia
VETER V VEJAH SASAFRASA
(Du vent dans les branches de Sassafras)
KOMEDIJA V DVEH DELIH
Glasba: URBAN KODER - Jezikovno vodstvo: JANKO MODER
Režiser: ZARKO PETAN
V petek, 29. marca ob 20.30: abonmâ premierski, red A-A1, športni - red H.
V soboto, 30. marca ob 20.30: abonmâ I. ponov. red B, sind. red G, dij. red F.
V ned., 31. marca ob 17. uri: abonmâ ned. pop. red D, inv. red G, okol. red E.

Družba državnega obsega išče za zaposlitev v Trstu
STENODAKTILOGRAFKE
ki imajo naslednje pogoje:
1. italijansko državljanstvo
2. starost pod 30 let
3. perfektno znanje slovenščine
Podroben življenjepis z navedbo starosti, zaključnega šolskega spričevala in morebitne delovne prakse je treba poslati na: **Casella 16/S, SPI, Piazza in Lucina 26, 00186 - Roma.**

OBVESTILA

NATECAJI

Ministrstvo za javno šolstvo razpisuje natečaj za 345 štipendij za mlade univerzitetne diplomirane, ki se nameravajo izpopolniti na univerzah v letu 1969. Štipendija lir 1.500.000 za eno leto se lahko uporabi za študij na domačih ali tujih univerzah. Zanj se lahko potegujejo vsi, ki so doktorirali od leta 1964/65 in prej (Uradni list št. 45 z dne 20. 2. 1968. Prošnje je treba vložiti do 31. marca 1968).

Zakladno ministrstvo razpisuje natečaj za 30 mest inšpektorja v staležu vodilnega osebja pri Generalnem finančnem inšpektoratu glavnega državnega knjigovodstva. Kandidati morajo imeti doktorat v pravi ali v ekonomiji. Starost od 18 do 32 let. Rok za predložitev prošnje zapade 15. aprila 1968 (Uradni list št. 38 z dne 15. februarja 1968).

Ministrstvo za industrijo, trgovino in obrt razpisuje natečaj za 60 mest inženirja v staležu vodilnega osebja rudniškega kadra. Rok za predložitev prošnje zapade 15. 4. 1968 (Uradni list št. 40 z dne 15. februarja 1968).

Duhovna velikonočna priprava za naslednje bo pri Sv. Ivanu v Gorici prihodnjega četrtek, 4. aprila in v soboto, 6. aprila ob 20.30. Sklep bo na oljčno nedeljo p. sv. maši na Travniku ob 9. uri.

DAROVI:

Za Marijin dom v ul. Risorta 3: G. M. 110.000; Penko Cirila 5.000; P. V. 40.000; V. K. 20.000; E. A. 100.000; N. N. 40.000; P. M. 50.000; N. N. 30.000; Zerjal Lucija 20.000; Pelc Terezija 100.000; Marija Slama namesto cvetja za pok. možem Frančiškovi 15.000 in Trošt Karel 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog plača vrni, pokojnim pa daj večni pokoj!

Srečanje predstavnikov Sindikata slov. šole s poslancem Belcijem

Predstavnik Sindikata slovenske šole se je v ponedeljek, 25. marca srečal s poslancem Belcijem in z njim razpravljali o perečih problemih, ki zadevajo slovenske otroške vrste, osnovno in srednjo šolo in mu predložili neurejeni položaj slovenskih šolnikov. Ob zaključku razgovora so ga opozorili na še nerešeni problem poslovskega pouka v okviru šolskega patronata za Repentabor.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca trgovski L. 70, osmrtnice L. 100, več 80 davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: **msgr. dr. Fr. Močnik**
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

V soboto, 30. marca ob 20.30
V nedeljo, 31. marca ob 17. uri
v Katoliškem domu v GORICI

Italo Svevo - Tullio Kezich
ZENOVA IZPOVED
(LA COSCIENZA DI ZENO)
Drama v dveh delih